

Міністерство освіти і науки України
Ізмаїльський державний гуманітарний університет

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВИХ ТА
ВИПУСКНИХ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ
для здобувачів освітнього ступеня «магістр»
спеціальності 014 Середня освіта
предметної спеціальності 014.10 Трудове навчання та технології

Ізмаїл 2021

Куліненко Л.Б. Методичні рекомендації щодо оформлення курсових та випускних кваліфікаційних робіт. Методичні рекомендації. Ізмаїл, 2021, 16 с.

Укладач: **Куліненко Л.Б.**, доктор філософських наук, професор кафедри технологічної, професійної освіти та загальнотехнічних дисциплін Ізмаїльського державного гуманітарного університету

Рецензент:

Драгієва Л.В., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри технологічної, професійної освіти та загальнотехнічних дисциплін Ізмаїльського державного гуманітарного університету

Рекомендовано до друку Вченою радою факультету Управління, адміністрування та інформаційної діяльності Ізмаїльського державного гуманітарного університету

(протокол № 2 від 15.09 2021 р.)

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВИХ ТА ВИПУСКНИХ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Професійна підготовка магістрів зі спеціальності «Технологічна освіта» забезпечується вивченням комплексу навчальних дисциплін. Важливою формою навчального процесу є написання наукових робіт – курсової та кваліфікаційної роботи, що виконуються студентами згідно з тематикою випускової кафедри.

Метою виконання наукової роботи є набуття та застосування студентами поглиблених професійних знань з низки навчальних дисциплін, прищеплення практичних навичок тлумачення і застосування психолого-педагогічної термінології; уміння аналізувати інформаційні джерела і на цій основі навчитись самостійно знаходити відповіді на проблеми, що постають перед педагогічними працівниками на практиці. Підготовка наукової роботи сприяє оволодінню знаннями не тільки з однієї теми, обраної студентом для дослідження, але вимагає і поглибленого опанування комплексів предметів важливих для обраного фаху у певній галузі, що базується на широкій науковій та практичній обізнаності.

Водночас у процесі керування, перевірки, захисту означених наукових робіт здійснюється контроль знань і вмінь студентів, виявляються студенти, схильні до наукової роботи, а також ті, які вміють практично застосовувати теоретичні знання. Основним принципом написання наукової роботи є принцип науковості, згідно з яким зміст наукової студентської роботи має бути повністю узгоджений із сучасними науковими розвідками. Основною метою – виконання студентами комплексу взаємопов'язаних завдань: навчальних, наукових та практичних, що об'єднані певною загальною темою.

Крім цього, виконання курсової/кваліфікаційної роботи передбачає й реалізацію інших завдань, що випливають з основного, а саме: поглиблення та закріплення теоретичних знань з певної дисципліни; формування первинних умінь і навичок проведення наукових досліджень, у кваліфікаційній роботі – їх удосконалення; набуття навичок самостійної роботи з нормативними психолого-педагогічними поняттями, їх тлумачення, узагальнення теоретичних матеріалів та аналізу практичної діяльності органів освіти, психологічної служби, діяльності установ і організацій державної, недержавної та змішаної форм власності; отримання вмінь формулювання власних висновків, чіткої аргументації, обґрунтування рекомендацій і пропозицій з теми роботи; удосконалення вмінь виступати, обґрунтовувати власний погляд; закріплення вмінь використання наукової літератури та інших інформаційних джерел; формування здатності до систематичної самостійної роботи.

Наукова студентська робота повинна відповісти вимогам актуальності і практичної цінності. Тому студенти разом із суто науковою монографічною літературою використовують при написанні курсових робіт фактичні матеріали практичної діяльності організацій за місцем проходження

практики або постійної роботи. При написанні наукових робіт дидактично обґрунтованим вважається додержання таких умов: – тематика наукових робіт: курсових і кваліфікаційних робіт повинна відповідати завданням навчальної дисципліни; може бути також і комплексною, і водночас охоплювати ряд взаємопов'язаних питань з інших дисциплін; – тематика зазначених наукових робіт має відповідати цілям та завданням професійної підготовки фахівців на сучасному рівні розвитку науки і практики.

Відповідно до навчального плану магістрантами Ізмаїльського державного гуманітарного університету виконуються та захищаються курсові та випускні кваліфікаційні роботи:

Денна форма навчання: 1 рік магістратури - курсова робота (експериментальна); 2 рік магістратури – випускна кваліфікаційна робота магістра (експериментальна).

Заочна форма навчання: 1 рік магістратури - курсова робота (експериментальна); 2 рік магістратури – випускна кваліфікаційна робота магістра (експериментальна).

До роботи необхідно додати відгук наукового керівника за місцем виконання роботи, засвідчений печаткою установи. До роботи необхідно додати відгук наукового керівника за місцем виконання роботи та зовнішню рецензію, засвідчені печаткою установи.

Зовнішньою є рецензія, надана фахівцем з тематики роботи, який не є співробітником структурного підрозділу (кафедри), у якому виконувалась дана курсова або випускна кваліфікаційна робота.

Курсові роботи є початковим етапом у процесі професійної підготовки магістрів. Випускна кваліфікаційна робота є її кінцевим результатом, який дає можливість виявити рівень засвоєння студентом теоретичних знань, а також практичної підготовки, здатність до самостійної роботи за обраним науковим напрямком: вони повинні бути завершеними науковими роботами, характеризуватися елементами наукової новизни й актуальністю теми, мати практичне й теоретичне значення, містити сукупність результатів, положень, що пропонуються для публічного захисту.

Випускна кваліфікаційна робота виконується відповідно до напрямів наукових і прикладних досліджень кафедри за місцем виконання роботи та має засвідчити: рівень професійної підготовки випускника; вміння застосовувати здобуті знання для розв'язання складних науково-практичних завдань; свідоме засвоєння знань та їхню систематизацію; наявність у студента навичок наукової роботи; здатність критично та креативно мислити, вміння аргументувати власну точку зору.

Всі зазначені форми робіт виконуються на основі поглибленого вивчення спеціальної вітчизняної та зарубіжної літератури, передового досвіду з обраної проблеми, повинні містити результати власних теоретичних і прикладних досліджень, мають бути написані науковим стилем, логічно та аргументовано й давати чітке уявлення, наскільки якісно студент оволодів методикою й технікою експерименту, здатний самостійно проводити наукові дослідження та аналізувати результати, проводити

обговорення отриманих власних даних, порівнюючи їх з даними інших дослідників, робити власні висновки, працювати з науковою літературою.

Керівником курсової або випускної кваліфікаційної роботи призначається за рішенням кафедри викладач, який має науковий ступінь доктора або кандидата наук. Асистенти (викладачі) кафедр, що не мають наукового ступеню кандидата наук, можуть керувати курсовими, проте не випускними кваліфікаційними роботами.

Теми робіт визначаються і затверджуються кафедрами. Студентам надається право вибору теми роботи. Студент може запропонувати для роботи свою тему з обов'язковим обґрунтуванням доцільності її розробки. Тематика робіт повинна відповідати науковому напряму, за яким здійснюється підготовка фахівця на даній кафедрі, реальним завданням господарства, науки та суспільства. Вона розробляється на основі виконання кафедрою держбюджетних, господарських і пошукових науково-дослідних робіт.

Закріплення за студентом конкретної теми роботи та призначення наукового керівника здійснюється на засіданні кафедри. Назва роботи має бути чіткою, лаконічною та містити однозначне тлумачення. Курсові та випускні кваліфікаційні роботи, оформлені у відповідності до даних вимог, перевірені науковими керівниками, зі всіма необхідними супровідними документами (відгуком наукового керівника за місцем виконання роботи, засвідченим печаткою установи або відгуком наукового керівника за місцем виконання роботи та зовнішньою рецензією, засвідченими печаткою установи, див. вище) мають бути подані лаборанту кафедри не пізніше як за тиждень до встановленої дати офіційного захисту.

2. СТРУКТУРА РОБОТИ.

Для курсових робіт: - *Титульний аркуш*; - перелік умовних скорочень (за необхідності); - *Зміст*; - *Вступ*; - *Розділ 1*. Огляд літератури (розділ може включати підрозділи); - *Розділ 2*. Матеріали та методи досліджень (розділ може включати підрозділи); - *Розділ 3*. Результати досліджень та їхнє обговорення (розділ може включати підрозділи); - *Висновки*; - *Список використаних джерел*; - *Додатки* (за необхідності). *Обсяг роботи, Без урахування списку використаних джерел*, має становити: 1 рік магістратури – курсова робота – 25-50 сторінок; 2 рік магістратури – випускна кваліфікаційна робота магістра – 72-96 сторінок. Заочна форма навчання: 1 рік магістратури – курсова робота – 25-50 сторінок; 2 рік магістратури – випускна кваліфікаційна робота магістра – 72-96 сторінок. Робота включає друкований текст, ілюстрації та список використаних джерел (від 20 джерел – для курсових, від 30 джерел – для випускних кваліфікаційних робіт).. Робота оформлюється на стандартному папері формату A4 (210×297 мм) за наступними вимогами: - гарнітура шрифту текстового редактора Times New Roman, розмір 14 пт; - інтервал між знаками у тексті звичайний; - поля: зліва складають 30 мм, справа – 1,5 мм, зверху та знизу – 20 мм; - абзацний відступ – 1,25 ; - інтервал між рядками – 1,5. Шрифт друку повинен бути чітким,

щільність тексту – однаковою. Відстань між заголовком і текстом має становити 1 рядок.

Такі структурні частини роботи, як *перелік умовних скорочень* (або позначень), *зміст*, *вступ*, *висновки* (або підсумки), *спісок використаних джерел* не мають порядкового номера, кожну з них слід починати з нової сторінки, їхні назви розташовувати симетрично до тексту по центру сторінки та друкувати великими жирними літерами без крапки у кінці.

Розділи й підрозділи нумеруються. Заголовки розділів роботи слід розташовувати симетрично до тексту по центру сторінки та друкувати великими жирними літерами.

У першому рядку пишеться *розділ X*, у другому рядку – його назва без крапки у кінці. Кожний розділ слід починати з нової сторінки. Заголовки підрозділів розташовуються симетрично до тексту по центру сторінки і друкуються малими жирними літерами. Підрозділи з нової сторінки друкувати не потрібно, між попереднім підрозділом та заголовком наступного підрозділу має бути відстань 2 рядки. Розділи, підрозділи слід нумерувати арабськими цифрами. Нумерація розділів у всій роботі наскрізна. Підрозділи повинні мати порядкову нумерацію у межах кожного розділу, наприклад: 2.4 (четвертий підрозділ другого розділу). Далі у тому ж рядку йде заголовок підрозділу. Підрозділи можуть ділитися на пункти, які повинні мати порядкову нумерацію у межах кожного підрозділу, наприклад: 2.1.2. Пункт може не мати заголовка. Заголовок пункту друкується так само, як і заголовок підрозділу. В назві розділів та підрозділів не має бути скорочень.

Номер сторінки проставляється арабськими цифрами без знаку «№» у правому верхньому куті без крапки у кінці. Титульний аркуш включають до загальної нумерації, але номер сторінки не проставляють (проставляють нумерацію сторінок, починаючи зі змісту або (за наявності) з переліку умовних скорочень (або позначень).

Випускні кваліфікаційні роботи магістра повинні подаватись у твердій палітурці. Титульний аркуш є першою сторінкою, яка містить: - найменування вищого навчального закладу, кафедри, де навчається студент; - назив роботи; - прізвище, ім'я, по батькові студента; - науковий ступінь, вчене звання, прізвище та ініціали наукового керівника; - місце виконання роботи та дані наукового керівника за місцем виконання роботи (посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я та по батькові (повністю). На зворотній стороні титульного аркушу випускної кваліфікаційної роботи містяться позначки про допуск до офіційного захисту за підписом завідувача кафедри на основі протоколу засідання кафедри та оцінка роботи за даними протоколу засідання екзаменаційної комісії та підписом голови АК.

ЗМІСТ має відповідати плану роботи. На сторінці зі змістом навпроти кожної складової роботи проставляються номери сторінок, які вказують на початок викладення матеріалу.

Вступ знайомить з питаннями, яким присвячена робота. Об'єм цього розділу не повинен перевищувати дві сторінки. У вступі стисло викладається історія дослідження питання та дається оцінка сучасного стану вивченості

теми, що досліджується. З посиланням на джерела, обґрунтовується необхідність проведення дослідження, актуальність роботи, її мета та завдання, де розкривається сутність і стан розробки наукової проблеми (задачі) на основі аналізу вітчизняної і зарубіжної наукової літератури із зазначенням практично розв'язаних завдань, актуальних проблем у певній предметній галузі, підстави і вихідні дані для розроблення теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження. Мета і завдання дослідження. В цій частині необхідно визначити мету дослідження та вказати конкретні завдання, які стоять на шляху її досягнення. Формульовання завдань повинні бути змістовними, чіткими і точними, оскільки саме ці формулювання стають назвами розділів і параграфів, а опис розв'язання поставлених завдань складає зміст розділів роботи. Далі у вступі формулюється об'єкт і предмет дослідження. Об'єкт і предмет дослідження співвідносяться як загальне і часткове: об'єкт – це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію, вибрану для вивчення, а предмет знаходиться в межах об'єкта. В об'єкті виділяється та його частина, яка служить предметом дослідження і визначає тему курсової роботи, позначену на титульному листі як її заголовок. Методи дослідження. Подають перелік методів дослідження, використаних для розв'язання поставлених у роботі завдань. Їх перелік повинен бути коротким та конкретним, з обов'язковим визначенням проблем, які досліджувались обраними методами. Джерельна база дослідження. У цій частині вступу характеризуються основні джерела отримання наукової і практичної інформації. Практичне значення одержаних результатів. Подаються відомості про практичне застосування одержаних результатів або рекомендації, як їх використати. Вступ завершується описом структури роботи: дається перелік структурних елементів роботи (вказується кількість розділів і частин), зазначається кількість найменувань у списку використаної літератури та кількість додатків. Назви складових у курсовій роботі виділяються напівжирним шрифтом.

Розділ 1 експериментальної роботи (або Огляд літератури) має показати обізнаність студента зі спеціальними фаховими науковими публікаціями, його вміння систематизувати та критично оцінювати результати експериментальної роботи інших авторів.

В огляді літератури розглядаються теоретичні та методологічні аспекти проблеми, що досліджується, наводиться аналітичний огляд джерел літератури з предмету наукового дослідження, критично аналізуються різні погляди, здійснюються їхня наукова класифікація, основні фактори впливу на стан і розвиток об'єкта дослідження тощо.

Наводиться теоретичне обґрунтування, сутність, значення, класифікаційні характеристики, історія та тенденції розвитку предмета дослідження. Методологічні підходи повинні мати елементи полемічності, розкривати власну позицію щодо предмета дослідження, що створює в експериментальних роботах передумови для викладення у наступних розділах результатів власних наукових досліджень.

Найважливіше в огляді літератури – аналіз та порівняння наукової інформації (даних дослідження, положень тощо), наведеної у джерелах літератури, які безпосередньо стосуються теми роботи. Текст огляду повинен відповісти наступним вимогам: повнота і достовірність інформації, логічність структури, наявність критичної оцінки, ясність і чіткість викладення.

Огляд доцільно закінчити коротким резюме стосовно необхідності проведення дослідження з даного напряму. Огляд літератури в експериментальних роботах може включати декілька підрозділів, а в оглядових роботах – від двох до п'яти розділів. Розділ, що містить огляд літератури, має становити від загального обсягу роботи (без списку використаних джерел та додатків): Денна форма навчання: 1 рік магістратури – курсова робота (експериментальна) – 30-40 %; 2 рік магістратури – випускна кваліфікаційна робота магістра (експериментальна) – до 30 %. Заочна форма навчання: 1 рік магістратури – курсова робота (експериментальна) – 30-40 %; 2 рік магістратури – випускна кваліфікаційна робота магістра (експериментальна) – до 30 %.

Джерела літератури, на які спирається студент при викладенні певних положень (порівнянні своїх результатів з результатами інших дослідників), бажано не цитувати дослівно. Проте, при такому непрямому цитуванні слід бути максимально точним у викладенні думок автора.

Текст роботи обов'язково повинен включати посилання на джерела літератури. Посилання на літературні джерела можна наводити у два способи: 1) зазначати порядковим номером за переліком посилань (тобто порядковим номером, під яким це джерело знаходитьться у списку використаних джерел) у квадратних дужках, наприклад: « у працях [2, 5, 7]...» Прізвища авторів, включених у контекст речення, пишуться без ініціалів, наприклад: «У процесі дослідження Іванов [5] довів...». Прізвища іноземних авторів, включені у контекст речення, подаються без ініціалів мовою оригіналу, наприклад: «У процесі дослідження Coleman [8] показала...». Краще, коли прізвище та/або посилання у квадратних дужках наводиться у середині або в кінці речення. При посиланні на роботи декількох авторів з певного питання, роботи подаються у порядку цитування, наприклад, [5, 6, 9-11].

Список використаних джерел у цьому випадку складається за алфавітом. Рекомендується у кінці кожного розділу робити загальний підсумок наведених наукових даних, наголосивши на актуальності розглянутих питань та окресливши проблеми, які потребують вирішення і які є предметом даної роботи.

Матеріали та методи досліджень (Розділ 2 експериментальної роботи). Опис об'єктів (матеріалів) повинен містити вичерпну інформацію, яка дозволить повторити аналогічні дослідження та порівняти їхні результати. Розділ зазвичай поділяється на підрозділи: може містити, наприклад, систему урочної та позаурочної роботи, пов'язану з предметом чи матеріалом дослідження, систему вправ для практичної реалізації результатів дослідження, методичні рекомендації тощо. Наведений матеріал повинен мати теоретично-методичне обґрунтування. Залежно від теми роботи кількість підрозділів і пунктів у кожному з них може коливатися. При описанні методів дослідження слід обов'язково давати посилання на роботи, з яких вони запозичені. У курсових роботах студент повинен наводити опис всіх методів, навіть відомих та широко вживаних. У випускній

кваліфікаційній роботі загальноприйняті методи не потребують детального опису, наводяться лише їхні принципи та формули необхідних розрахунків. Якщо метод є оригінальним, слід описати його детально, вказати зроблені модифікації та обґрунтувати їхню необхідність. При характеристиці тривіальних методів статистичної обробки даних описувати їх не потрібно, достатньо навести посилання на статтю чи монографію, в якій вони детально охарактеризовані. Оригінальні методи математичного опрацювання матеріалу повинні бути детально висвітлені та обґрунтовані. Первинні, статистично не опрацьовані матеріали наводити у роботі не доцільно.

Результати досліджень є найбільш важовою і визначальною частиною експериментальної роботи. Ця частина має включати викладення власних результатів експериментів або спостережень (оформлюється як підрозділ / підрозділи (Розділ 3) «Результати досліджень», порівняння викладених оригінальних даних з даними, наведеними у літературі, а також узагальнення теоретичного або прикладного характеру, які свідчать про досягнення мети роботи і дозволяють обґрунтувати основні висновки роботи (оформлюється як заключний підрозділ. Для експериментальних робіт повинно бути оформлення одержаного експериментального матеріалу у вигляді окремих підрозділів, пунктів і підпунктів у логічній послідовності за наведеним змістом. Дані експериментів чи спостережень наводять у вигляді таблиць, діаграм, рисунків, схем, фотографій, графіків тощо, які докладно описуються. Вибір форми ілюстративного матеріалу залежить від мети і характеру дослідження. Ілюстрації і таблиці необхідно подавати в роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці.

На всі матеріали мають бути посилання в тексті. Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах Розділу 3 (за винятком ілюстрацій, поданих у додатках, нумерація яких іде послідовно в межах додатків). Номер ілюстрації складається з номера розділу та порядкового номера ілюстрації через крапку (наприклад, «Рис. 4.3.»)

Ілюстрації повинні бути органічно пов'язані з текстом, збагачувати його зміст, допомагати читачеві глибше зrozуміти проблему, мету і завдання досліджень з обраної теми. Не слід включати в роботу випадкові ілюстрації, що мають відношення до другорядних питань. Номер (рекомендується жирний шрифт), назва ілюстрації та пояснівальні підписи (звичайний шрифт) розміщують безпосередньо під ілюстрацією. У назві рисунку бажано не використовувати скорочення. Наприкінці крапку не ставлять.

Ілюстрації, розміщені на окремих сторінках роботи (кількість таких сторінок не повинна перевищувати 10 % від загального обсягу роботи), включають до 10 загальної нумерації сторінок. У тексті посилання на рисунки подається у дужках, наприклад, « (рис. 4.3) ». Мікрофотографії можна роздруковувати на фотопапері, а потім вклеювати, або друкувати одразу на кольоровому принтері (на папері підвищеної щільності). Цифровий матеріал можна оформлювати у вигляді таблиць.

Таблицю слід розташовувати безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці і у такий спосіб, щоб було

зручно читати (без повороту, або з поворотом за годинниковою стрілкою). Цифрова інформація в таблицях повинна бути компактною. На всі таблиці, як й ілюстрації, мають бути посилання в тексті. При цьому по тексту слово «таблиця» пишуть скорочено, наприклад «... у табл. 3.4» або «(табл. 3.4)». У повторних посиланнях на таблиці та ілюстрації скорочено пишуть слово «дивись», наприклад «(див. табл. 3.4)».

Таблиці нумерують арабськими цифрами наскрізною нумерацією в межах розділу (за винятком таблиць, що наводяться у додатках). Номер таблиці складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, відокремлених крапкою, наприклад, таблиця 2.1 – перша таблиця другого розділу. Назву таблиці друкують малими (крім першої великої) жирними літерами і розміщують над таблицею, розташовувати симетрично до неї по центру сторінки. Назва має бути стислою і, одночасно, вичерпною, відбивати зміст таблиці. Слово «Таблиця» пишеться без скорочення і розміщується у правому верхньому куті таблиці над її тематичним заголовком. Важливо пам'ятати, що числові дані не мають бути продубльовані в тексті, в таблиці й у діаграмі. Обирається лише одна форма подачі числових результатів (для недопущення роздування об'єму роботи за рахунок повторного наведення результатів).

Кількість знаків після коми у наведених в таблиці числових даних повинна бути однакова для кожного цифрового параметра у всіх експериментальних групах, в яких він вимірювався. Кількість знаків після коми не повинна бути більшою, ніж кількість знаків після коми у вихідних даних, тобто, не більшою за точність вимірювальних приладів, якими ці дані вимірювалися.

Таблиці з великою кількістю рядків можна переносити на наступну сторінку. При поділі таблиці на частини допускається замінити заголовки стовпців або рядків номерами, нумеруючи їх як у першій частині таблиці. У роботі допускаються лише загальноприйняті скорочення одиниць вимірів та термінів: секунда – с, хвилина – хв, джоуль – Дж, нанограми – нг, рисунок – рис. тощо. Ілюстрації слугують додатковим поясненням і доповненням до тексту роботи. Графіки наводяться для зображення функціональної залежності і швидкого знаходження функції за значенням аргументу.

При оформленні таблиць та діаграм з результатами статистичної обробки даних слід дотримуватись українських та міжнародних стандартів представлення таких результатів. Так, якщо дані підпорядковані закону нормального розподілу, то їх найчастіше представляють у вигляді: середнє арифметичне \pm похибка середнього арифметичного ($M \pm m$) (згідно з міжнародним стандартом допустимою є також форма запису: середнє арифметичне \pm середнє квадратичне відхилення ($M \pm \sigma$)). Зірочкою або іншим знаком вказують наявність достовірної різниці між значенням, отриманим у даній експериментальній групі, та значенням, отриманим у контрольній групі (або іншій еталонній групі, з якою проводилося статистичне порівняння).

При цьому під таблицею або діаграмою вказують, при якому рівні значущості (p) проводилося дане статистичне порівняння. Можна також

замість зірочки зазначати величину р біля кожного значення. Завершують роботу

Висновки, які мають відповідати її меті, змісту та завданням, в них викладають найважливіші наукові та практичні результати, одержані в роботі, вони повинні містити формулювання розв'язаної наукової проблеми (задачі), а також, за можливості, її значення для науки і практики. Висновки формулюють у вигляді окремих пронумерованих лаконічних і конкретних положень, які підсумовують результати проведених експериментальних досліджень. У пункти висновків можуть бути включені узагальнені цифрові дані, одержані автором (проте не слід занадто перевантажувати висновки числовими даними). Висновки повинні містити відповідь на питання, що були сформульовані у вступній частині. Останній пункт висновків доцільно зробити узагальнюючим, він може містити рекомендації щодо можливого використання одержаних результатів. Висновки не мають містити цілком відому до початку виконання досліджень інформацію (цифрові дані, положення тощо).

Список використаних джерел – це перелік всіх джерел, які були використані в роботі при викладенні наукових положень і на які є посилання в тексті. Забороняється включати до списку роботи, на які не було посилання в тексті, чи дублювати вже наведені роботи. Бібліографічний опис літератури повинен бути повним, оскільки він дає можливість судити про поінформованість автора в межах даної тематики. Список складається із вітчизняної та зарубіжної наукової літератури, інформаційних ресурсів Інтернету, законодавчих актів, нормативних матеріалів тощо. До списку бажано не включати підручники, навчальні посібники, інші навчальні та навчально-методичні видання. При написанні роботи мають бути використані сучасні наукові джерела – переважати (становити не менше половини) повинні джерела з даної проблематики за останні 5-10 років. Дані про джерело в списку не перекладаються українською мовою, а вказуються мовою оригіналу (англійською, російською тощо). Джерела можна розміщувати: 1) за послідовністю посилань у тексті: джерела розташовуються в тому номерному порядку, в якому робляться посилання на них в тексті роботи. Таким чином, зв'язок бібліографічних записів з основним текстом встановлюється за допомогою порядкового номера цитати; 2) в алфавітному порядку: джерела розташовуються в алфавітному порядку прізвищ авторів або назв робот (заголовків), якщо автор відсутній. Назви робіт авторів однофамільців розташовуються згідно з алфавітом їхніх ініціалів, а роботи одного автора – в хронології їхньої публікації. Спочатку наводять літературу, видану кирилицею, далі – латиною і мовами з особливою графікою (за алфавітом назв мов – арабською, вірменською, грузинською тощо). Посилання на літературу в тексті роботи розмішують відповідно до стандарту ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» або інших міжнародних стилів (MLA style, APA style, Harvard style, Chicago style та ін.).

Додатки (подаються за необхідності). У додатках наводяться допоміжні матеріали: копії документів, витяги із законодавчо-нормативних документів, звіти, інструкції, положення, правила, проміжні математичні докази, формули, розрахунки, комп’ютерні програми, а також результати досліджень (великі таблиці, рисунки тощо), які б ускладнили розуміння змісту роботи, якщо б знаходились в її основній частині. У тексті роботи обов’язково повинні бути посилання на додатки. Кожний додаток починається з нової сторінки, має спільну з рештою роботи наскрізну нумерацію сторінок.

Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі симетрично до тексту по центру сторінки (без крапки), над заголовком у правому верхньому куті аркуша друкують слово «Додаток». Позначають додатки послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ъ. Якщо один додаток складається з кількох частин, то їх позначають номерами: Додаток А 1, Додаток А 2 тощо. Нумерація рисунків, таблиць тощо в додатках є наскрізною.

Додаток 1

**Ізмаїльський державний гуманітарний університет
Кафедра технологічної і професійної освіти та
загальнотехнічних дисциплін**

**КУРСОВА РОБОТА
з методики навчання технологій і креслення
на тему:**

Студента **Іванова Івана Івановича**
Факультету **ФУАІД** освітнього ступеня
(бакалавр)
Спеціальністі 014 Середня освіта 014.10
Трудове наання та технології.
освітньої програми: «Середня освіта:
трудове навчання та технології.
Інформатика»
Керівник: доктор філософ. наук,

Робота захищена _____
з оцінкою «____», кількість балів _____
Члени комісії: _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. НАЗВА РОЗДІЛУ	7
1.1. Назва підрозділу.....	7
1.2. Назва підрозділу.....	11
11 РОЗДІЛ 2. НАЗВА РОЗДІЛУ	17
2.1. Назва підрозділу	17
2.2. Назва підрозділу	20
РОЗДІЛ 3. НАЗВА РОЗДІЛУ	24
3.1. Назва підрозділу	24
3.2. Назва підрозділу.....	28
ВИСНОВКИ	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	33
ДОДАТКИ	35

ПЛАН-ГРАФІК ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

З дисципліни _____

студента _____

групи _____

факультету _____

на тему: _____

Вид роботи _____

Термін виконання _____

Відмітка про виконання _____

№п/п	Вид роботи	Термін виконання	Відмітка про виконання
1.	Опрацювання джерел та літератури, добір матеріалу, проведення необхідних досліджень		
2.	Написання першого розділу: (назва розділу)		
3.	3. Написання другого розділу: (назва розділу)		
4.	Написання третього розділу: (назва розділу)		
5.	Написання вступу і висновків, оформлення списку використаних джерел та додатків		
6.	Подання роботи на попередню перевірку		
7.	Виправлення зауважень та подання остаточного варіанту на кафедру		

Студент _____

Науковий керівник _____

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЙЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра технологічної і професійної освіти та загальнотехнічних дисциплін**

ТЕМА КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ.

Кваліфікаційна робота здобувача освітнього ступеня (магістр)

Спеціальності 014 Середня освіта 014.10 Трудове наання та технології. освітньої програми: «Середня освіта: трудове наання та технології. Технічна та комп’ютерна графіка»

Іванов Іван Іванович

Керівник: _____

Рецензент _____

Ізмаїл – 2021 рік

Робота допущена до захисту на засіданні кафедри
технологічної і професійної освіти та загальнотехнічних дисциплін

протокол №____ від «____» _____ 2021 р.

Завідувач кафедри технологічної і професійної освіти та загальнотехнічних
дисциплін _____ **Федорова О.В.**

Робота пройшла публічний захист на відкритому засіданні ЕК

«____» _____ 20____ р

Оцінка _____ (за стобальною шкалою) (за
традиційною шкалою)

Голова ЕК _____ (підпис) (прізвище, ініціали)